

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 7 kwietnia 1950 r.

Nr 12

TRESC:

USTAWA

Poz.: 116 — z dnia 7 marca 1950 r. o zmianie niektórych przepisów prawa karnego skarbowego 143

ROZPORZĄDZENIA:

- 117** — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 5 stycznia 1950 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów prawa probierczego 148
- 118** — Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 1 marca 1950 r. o normach szacunku i cenach wykupu krajowego surowca tytoniowego ze zbioru 1950 r. 158
- 119** — Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 17 marca 1950 r. zmieniające rozporządzenie o przejściowym powierzeniu pracodawcom wypłaty zasiłków rodzinnych 164
- 120** — Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 marca 1950 r. w sprawie unormowania wyrobu i obrotu przetworami mięsnymi 164
- 121** — Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 marca 1950 r. o zmianie granic okręgów Sądów Grodzkich w Brodnicy, Chełmnie, Grudziądzu i Świeciu 165

116

USTAWA

z dnia 7 marca 1950 r.

o zmianie niektórych przepisów prawa karnego skarbowego.

Art. 1. W prawie karnym skarbowym (Dz. U. R. P. z 1947 r. Nr 32, poz. 140, z 1948 r. Nr 18, poz. 123 i z 1949 r. Nr 32, poz. 238) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

1. pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3) produkcji i obrotu towarami, nie objętymi przepisami o monopolach skarbowych, a podlegającymi specjalnemu nadzorowi i odrębnemu postępowaniu podatkowemu“;

2. w pkt 5) skreśla się wyraz „bezpośrednich“;

2) w art. 11 liczbę „50“ zastępuje się liczbą „500“;

3) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12 § 1. Jeżeli wymiar grzywny przewidziany jest w wielokrotności uszczuplonej kwoty podatku (opłaty), za kwotę tę przyjmuje się różnicę pomiędzy podatkiem (opłatą) należnym, a przypadającym do uiszczenia według zeznania strony.

§ 2. Należny podatek (opłatę) oblicza się od wysokości podstawy opodatkowania, ustalonej według zasad, przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym. Przy obliczeniu tego podatku (opłaty) nie przyjmuje się jednak pod uwagę procentowych podwyżek stawek z powodu nieprawidłowego prowadzenia ksiąg.“;

4) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. Jeżeli wartości przedmiotu występku, stanowiącej podstawę wymiaru grzywny, nie można określić dokładnie, należy oznaczyć ją w przybliżeniu, a gdy i to nie jest możliwe — wymierzyć grzywnę w wysokości od 1.000 do 500.000 złotych.“;

5) art. 15 § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) przyjmuje się dzień aresztu za równoważnik grzywny od 500 do 5.000 złotych, dzień więzienia — za równoważnik grzywny od 500 do 10.000 złotych“,

6) w art. 21 § 1 skreśla się wyraz „ruchome“,

7) art. 23 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli równowartości nie można określić dokładnie, oznacza się ją w przybliżeniu, a gdy i to nie jest możliwe, orzeczenia równowartości należy zaniechać.“;

8) art. 36 §§ 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Grzywnę i koszty postępowania ściąga się od odpowiedzialnego, gdy ich od skazanego ściągnąć nie można.

§ 2. Jeżeli od skazanego ściągnięto część grzywny lub kosztów postępowania, odpowiedzialność posiłkowa

rozciąga się tylko na nie uiszczoną część należnych z tych tytułów kwot.”

9) art. 43 §§ 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Karę porządkową wymierzyć można od 200 do 50.000 złotych.

§ 2. Kara porządkowa ulega zamianie na areszt; przy zamianie przyjmuje się dzień aresztu za równoważnik kary pieniężnej od 200 do 2.000 złotych.”

10) w art. 47 § 4 po wyrazach: „wolny obszar celny” dodaje się wyrazy „i środki przewozowe, znajdujące się w tranzycie na polskim obszarze celnym”;

11) po art. 52 wprowadza się nowy art. 52¹ o brzmieniu:
„Art. 52¹ § 1. Kto w użyciu towaru zmienia cel, przeznaczenie lub inne warunki, pod jakimi towar zwolniono od ograniczeń przywozowych lub wywozowych — podlega karze grzywny w wysokości od 1 do 2-krotnej wartości towaru. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

§ 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega karze grzywny w wysokości do $\frac{1}{4}$ kary, określonej w § 1.”

12) art. 55 otrzymuje brzmienie:

„Art. 55. Jeżeli towar podlega opodatkowaniu, to podstawą wymiaru kary jest cło łącznie z podatkiem.”

13) w art. 56 wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”;

14) art. 63 uchyla się,

15) w art. 65 wyrazy „zbywa lub nabywa” zastępuje się wyrazami „zbywa, nabywa, przechowuje lub transportuje”;

16) w art. 66 wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”;

17) dotychczasowy przepis art. 67 oznacza się jako § 1 oraz dodaje się nowy § 2 o brzmieniu:

„§ 2. Występkowi tego dopuścić się może także zastępca upoważnionego sprzedawcy (art. 33 § 2).”

18) art. 77 otrzymuje brzmienie:

„Art. 77. Kto wbrew przepisom o monopolu spirytusowym:

1) wydaje lub wyprowadza z zakładu produkcyjnego lub z pomieszczeń monopolowych spirytus,

2) usuwa spirytus z transportu, przeznaczonego do pomieszczeń monopolowych lub innego zakładu, uprawnionego do odbioru spirytusu, albo z transportu, przeznaczonego za granicę — podlega karze aresztu do 6 miesięcy i grzywny w wysokości od 2 do 5-krotnej najwyższej ceny monopolowej spirytusu w ten sposób wydanego, wyprowadzonego lub usuniętego. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.”

19) art. 79 uchyla się,

20) w art. 81 wyrazy „do 3 miesięcy” zastępuje się wyrazami „do 6 miesięcy”, wyrazy zaś „do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „do 200.000 złotych”;

21) w art. 82 wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”;

22) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83 § 1. Kto bez zezwolenia sprzedaje spirytus lub wódkę — podlega karze grzywny w wyso-

kości od 1.000 do 50.000 złotych. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto przechowuje spirytus lub wódkę w zakładzie handlowym, nie mając zezwolenia na sprzedaż tych artykułów.”

23) dotychczasowy przepis art. 84 oznacza się jako § 1 oraz dodaje się nowy § 2 o brzmieniu:

„§ 2. Przepis art. 67 § 2 stosuje się odpowiednio.”

24) art. 85 otrzymuje brzmienie:

„Art. 85 § 1. Kto będąc upoważnionym sprzedawcą przechowuje albo sprzedaje w zakładzie handlowym spirytus lub wódkę w stanie innym, niż wypuszczone do obrotu — podlega karze grzywny od 1.000 do 50.000 złotych. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

§ 2. Przepis art. 67 § 2 stosuje się odpowiednio.”

25) w art. 86 § 2 wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”;

26) art. art. 88, 89, 91 i 92 otrzymują brzmienie:

„Art. 88. Kto wbrew przepisom o monopolu solnym wprowadza sól do obrotu — podlega karze grzywny w wysokości od 2 do 10-krotnej najwyższej ceny monopolowej soli. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

Art. 89. Kto usuwa z soli środek skażający albo w jakikolwiek inny sposób ukrywa lub osłabia działanie środka skażającego — podlega karze aresztu do 6 miesięcy i grzywny w wysokości od 2 do 10-krotnej najwyższej ceny monopolowej soli albo jednej z tych kar. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

Art. 91. Kto wbrew przepisom o monopolu solnym przetwarza w jakikolwiek sposób sól w celu dalszej odsprzedaży — podlega karze grzywny w wysokości od 2 do 10-krotnej najwyższej ceny monopolowej. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

Art. 92. Kto wbrew przepisom o monopolu solnym usuwa sól podczas transportu — podlega karze grzywny w wysokości od 2 do 10-krotnej ceny monopolowej usuniętej soli. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.”

27) art. 94 uchyla się,

28) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. Kto umyślnie nabywa, przechowuje lub transportuje sól, pochodzącą z występkowi określonego w art. 88—93, albo pomaga do jej zbycia lub ukrycia — podlega karze grzywny w wysokości od 1 do 4-krotnej najwyższej ceny monopolowej soli. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.”

29) art. 99 otrzymuje brzmienie:

„Art. 99 § 1. Kto bez zezwolenia wyrabia przedmioty, objęte monopolem zapalczanym — podlega karze grzywny w wysokości od 1.000 do 1.000.000 złotych. Przedmiot występkowi podlega przepadkowi.

§ 2. Tym samym karom podlega, kto bez zgłoszenia wyrabia zapalniczki ze złota i srebra.”

30) art. 100 uchyla się,

31) art. 101 — 104 otrzymują brzmienie:

„Art. 101. Kto wbrew przepisom o monopolu zapalczanym:

- 1) wydaje lub wyprowadza z pomieszczeń fabrycznych przedmioty, objęte przepisami o monopolu zapalczanym,
- 2) usuwa takie przedmioty z transportu, przeznaczonego za granicę — podlega karze grzywny w wysokości od 1.000 do 1.000.000 złotych. Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 102. Kto umyślnie nabywa, przechowuje lub transportuje przedmioty, pochodzące z występku, określonego w art. 99 i 101, albo pomaga do ich zbycia lub ukrycia — podlega karze grzywny w wysokości od 1.000 do 500.000 złotych. Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 103. Kto posiada w obrocie handlowym zapalki w opakowaniach, nie zaopatrzonych w przepisane oznaczenia — podlega karze grzywny w wysokości od 2 do 4-krotnej wartości tych zapalek. Przedmiot występku podlega przepadkowi.

Art. 104. Kto zbywa, nabywa lub posiada zapalniczki, nie zaopatrzone w znak podatkowy — podlega karze grzywny w wysokości do 2-krotnej wartości tych zapalniczek. Przedmiot występku podlega przepadkowi.“

32) w art. 105 wyrazy „od 200 do 50.000 złotych“ zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych“,

33) w art. 107 § 2 wyrazy „od 200 do 20.000 złotych“ zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych“,

34) w art. 108 wyrazy „od 500 do 50.000 złotych“ zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych“,

35) w art. 109 zastępuje się wyraz „monopolowej“ wyrazem „skarbowej“,

36) rozdział 9 otrzymuje tytuł:

„Rozdział 9. Naruszenie przepisów o produkcji i obrocie towarami, nie objętymi przepisami o monopolach skarbowych, a podlegającymi specjalnemu nadzorowi i odrębnemu postępowaniu podatkowemu.“

37) w art. 111 wyrazy „produkt akcyzowy“ zastępuje się wyrazem „towar“,

38) w art. 112 wyrazy „produkt akcyzowy“ zastępuje się wyrazem „towar“,

39) art. 113 otrzymuje brzmienie:

„Art. 113 § 1. Kto:

- 1) uruchamia wytwórnię towaru przed zatwierdzeniem urządzeń przez władzę skarbową,
- 2) rozpoczyna w wytwórni prawnie uruchomionej wyrób towaru przed zatwierdzeniem zgłoszenia wyrobu przez władzę skarbową — podlega karze grzywny w wysokości od 5.000 do 100.000 złotych. Towar i materiały, przygotowane do jego wyrobu, podlegają przepadkowi.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto wyrabia towar wbrew zarządzeniu władzy skarbowej o wstrzymaniu ruchu wytwórni.

§ 3. Przepisy §§ 1 i 2 stosuje się odpowiednio do podlegających specjalnemu nadzorowi podatkowemu zakładów przerobu, zużycia, formowania lub rozlewu towaru.“

40) art. 114 otrzymuje brzmienie:

„Art. 114 § 1. Kto zataja ilość lub jakość wyrobionego lub przerobionego towaru — podlega karze grzywny w wysokości od 20.000 do 1.000.000 złotych. Przedmiot występku podlega przepadkowi.

§ 2. Zatajenie zachodzi w szczególności, gdy wbrew przepisom podatkowym nie poddano zważeniu albo zmierzaniu lub nie zapisano do właściwych ksiąg całej ilości półfabrykatu lub wyrobionego towaru.“

41) art. 115 — 117 uchyla się,

42) art. 118 otrzymuje brzmienie:

„Art. 118. Kto umyślnie nabywa, przechowuje lub transportuje towar, pochodzący z występku, określonego w art. 111 — 114, albo pomaga do jego zbycia lub ukrycia — podlega karze grzywny w wysokości od 1 do 2-krotnej wartości towaru. Przedmiot występku podlega przepadkowi.“

43) art. 119 otrzymuje brzmienie:

„Art. 119. Kto wbrew przepisom podatkowym posiada w obrocie handlowym towar bez właściwych oznaczeń albo bez etykiety lub w nieprzepisowym opakowaniu — podlega karze grzywny w wysokości od 1.000 do 50.000 złotych. Przedmiot występku podlega przepadkowi.“

44) w art. 120 wyrazy „prawa akcyzowego“ zastępuje się wyrazem „podatkowym“, a wyrazy „produkt akcyzowy“ zastępuje się wyrazem „towar“,

45) art. 121 otrzymuje brzmienie:

„Art. 121. Kto w miejscu wyrobu, przerobu lub magazynowania towaru:

- 1) używa uszkodzonych znaków podatkowych,
- 2) zdejmuje lub odkleja znaki podatkowe,
- 3) przechowuje używane lub uszkodzone znaki podatkowe — podlega karze grzywny w wysokości od 5.000 do 100.000 złotych. Znaki podatkowe i towar zaopatrzony w używane znaki podatkowe podlegają przepadkowi.“

46) art. 122 — 125 uchyla się,

47) art. 126 otrzymuje brzmienie:

„Art. 126. Kto narusza przepisy o produkcji i obrocie towarami, objętymi przepisami niniejszego rozdziału — podlega, o ile czyn nie stanowi występuku określonego w art. 111—114 i 118—121, karze pieniężnej porządkowej.“

48) w tytule rozdziału 11 skreśla się wyraz „bepośrednich“,

49) przed art. 131 dodaje się nowy — jako art. 131 — artykuł o brzmieniu:

„Art. 131 § 1. Kto zataja przed właściwą władzą skarbową przedmiot opodatkowania i z tego powodu nie bierze udziału w postępowaniu podatkowym — podlega karze aresztu do roku lub grzywny w wysokości do 5.000.000 zł albo obu tym karom łącznie.

§ 2. Kary aresztu nie orzeka się, jeżeli narażony na uszczuplenie podatek nie przekracza kwoty 100.000 złotych.“

50) 1. art. 131 oznacza się jako art. 131¹,

2. w § 1 tego artykułu wyrazy „od 1 do 10-krotnej kwoty podatku uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie“ zastępuje się wyrazami „do 5.000.000 złotych“,

3. w § 3 tego artykułu wyrazy „od 2 do 20-krotnej kwoty podatku uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie” zastępuje się wyrazami „do 10.000.000 złotych”,

51) przepis art. 136 oznacza się jako art. 138 oraz w tekście tego artykułu wyrazy „od 200 do 100.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 100.000 złotych”,

52) przepis art. 137 oznacza się jako art. 136 oraz w tekście tego artykułu wyrazy „podlega karze grzywny w wysokości od 1 do 20-krotnej uszczuplonej kwoty” zastępuje się wyrazami „podlega, o ile czyn nie stanowi występkę określonego w art. 131, karze grzywny w wysokości od 1 do 5-krotnej uszczuplonej kwoty”,

53) przepis art. 138 oznacza się jako art. 139 oraz w tekście tego artykułu w § 2 wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”,

54) przepis art. 139 oznacza się jako art. 140 oraz w tekście tego artykułu wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”,

55) przepis art. 140 oznacza się jako art. 141 oraz w tekście tego artykułu wyrazy „od 500 do 50.000 złotych” zastępuje się wyrazami „od 1.000 do 50.000 złotych”,

56) przepis art. 141 oznacza się jako art. 137 oraz nadaje mu się brzmienie:

„Art. 137. Kto przez naruszenie przepisów podatkowych naraża Skarb Państwa na uszczuplenie podatku — podlega, jeżeli czyn nie stanowi występkę, określonego w art. 131—136, karze grzywny w wysokości od 1 do 20-krotnej kwoty podatku uszczuplonego lub narażonego na uszczuplenie.”

57) po art. 137 (według nowej numeracji) dodaje się nowy art. 137¹ o brzmieniu:

„Art. 137¹. Kto wbrew przepisom o postępowaniu podatkowym podaje w brudnopisach, stanowiących podstawę do obliczenia liczby poszczególnych składników inwentarza lub w brudnopisach remanentu towarów, surowców i półwyrobów dane niezgodne z rzeczywistością — podlega karze grzywny w wysokości od 1.000 do 1.000.000 złotych.”

58) w art. 142 skreśla się wyraz „bezpośrednich” oraz po wyrazach „w art.” dodaje się liczbę „131”,

59) po art. 143 wprowadza się nowy art. 143¹ o brzmieniu:

„Art. 143¹. Karom, przewidzianym w art. 134, 135 i 142, nie podlegają przedstawiciele władz państwowych i samorządowych, jeżeli za czyny te przewidziana jest odpowiedzialność z innej ustawy.”

60) w art. 144 wyrazy „art. 134—136, 138 § 1” zastępuje się wyrazami „art. 134—135, 138, 139 § 1.”

61) art. 148 otrzymuje brzmienie:

„Art. 148 § 1. W zakresie naruszenia przepisów o daninach komunalnych, określonych w art. 2 pkt 7 lit. a)—g), stosuje się odpowiednio przepisy art. 131, 131¹—135, 137, 138, 139 § 1, 142, 143 i 143¹.”

§ 2. W zakresie naruszenia przepisów o daninie komunalnej, określonej w art. 2 pkt 7 lit. h), stosuje

się odpowiednio przepisy art. 134, 135, 138, 142 i 145—147.”

62) art. 151 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) jeżeli zastosowano wobec oskarżonego środek zapobiegający uchyłaniu się od sądu,”

63) art. 156 §§ 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Jeżeli zastosowano środek zapobiegający uchyłaniu się od sądu, prokurator z mocy prawa obejmuje ściganie.

§ 4. Objęcie ścigania przez prokuratora wyłącza właściwość władzy skarbowej i samorządowej.”

64) art. 159, 160 i 162 otrzymują brzmienie:

„Art. 159. Władza skarbową I instancji rozpoznaje wszystkie sprawy o przestępstwa skarbowe, określone w art. 2 pkt 1—6, nie należące do właściwości sądów powszechnych.

Art. 160. Władza skarbową II instancji rozpoznaje środki odwoławcze od orzeczeń i postanowień władz skarbowych I instancji.

Art. 162. Minister Skarbu wydaje rozstrzygnięcia w wykonaniu nadzoru służbowego oraz orzeka w innych przypadkach, wskazanych w prawie niniejszym.”

65) art. 163 uchyla się,

66) w art. 164 § 1 po wyrazie „miejscowo” skreśla się wyrazy „w sprawach o przestępstwa, określone w art. 2 pkt 1—4”,

67) w art. 166 wyrazy „art. 163—165” zastępuje się wyrazami „art. 164—165”,

68) w art. 168 § 1 skreśla się wyrazy „i tego samego rzędu”, w § 2 zaś tego artykułu skreśla się wyrazy „lub różnego rzędu”,

69) art. 170 otrzymuje brzmienie:

„Art. 170. Orzeczenie, wydane przez władzę skarbową innego rodzaju z obrazą przepisów o właściwości rzeczowej, jest z mocy prawa nieważne.”

70) w art. 171 uchyla się § 2 oraz skreśla się oznaczenie „§ 1”,

71) w art. 181:

1. w § 2 dodaje się na końcu zdanie o brzmieniu: „Wniosek ten przesyła się wraz z aktami władzy właściwej do rozpoznania środka, która o wniosku rozstrzyga ostatecznie.”

2. § 3 skreśla się,

72) w art. 186:

1. w § 2 wyraz „dochodzenie” zastępuje się wyrazem „ściganie”,

2. § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku objęcia ścigania przez prokuratora do prowadzenia śledztwa mają wyłącznie zastosowanie przepisy art. 52—54, 58—59, 238 § 1 i 2, art. 239—241, 242, 243—246, 248, 250 i 251 kodeksu postępowania karnego, przy czym władzom skarbowym oraz ich organom wykonawczym służą wtedy uprawnienia Milicji Obywatelskiej.”

73) art. 196 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sprzedaży dokonywa się według zasad, ustalanych przez Ministra Skarbu w drodze rozporządzeń.”

74) w art. 198 dodaje się nowy § 3 o brzmieniu:

„§ 3. W przypadkach nie cierpiących zwłoki zabezpieczenia, przewidzianego w § 1, może dokonać organ wykonawczy władzy skarbowej przez tymczasowe zajęcie ruchomości do czasu uzyskania postanowienia właściwej władzy skarbowej, nie dłużej jednak niż na siedem dni.“

75) w art. 201:

1. w końcu § 1 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a gdy zatrzymanym jest żołnierz w służbie czynnej lub funkcjonariusz służby bezpieczeństwa publicznego — do najbliższej władzy wojskowej lub najbliższego urzędu bezpieczeństwa publicznego“;

2. dodaje się § 4 o brzmieniu:

„§ 4. Tymczasowe aresztowanie żołnierza w służbie czynnej lub funkcjonariusza służby bezpieczeństwa publicznego następuje tylko z mocy postanowienia sądu wojskowego lub prokuratora wojskowego.“

76) w art. 203 dodaje się na końcu wyrazy „oraz w przypadkach występów skarbowych, ujawnionych w wyniku badania ksiąg, jeżeli protokół badania ksiąg zawiera dane, przewidziane w art. 204 § 1“;

77) art. 206 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Stawienictwo oskarżonego nie jest obowiązkowe, należy go jednak w wezwaniu uprzedzić, że w razie niestawienictwa nastąpi wydanie orzeczenia bez wysłuchania jego wyjaśnień przy zastosowaniu przepisu art. 234 § 4.“

78) art. 207 § 3 uchyla się.

79) art. 211 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli zachodzi konieczność odebrania od świadka przyrzeczenia, należy zwrócić się z odpowiednim wnioskiem do sądu grodzkiego, w którego okręgu świadek zamieszkuje.“

80) art. 213 otrzymuje brzmienie:

„Art. 213 § 1. Dochodzenie umarza się:

- 1) jeżeli jego wyniki nie dają podstaw do prowadzenia dalszego dochodzenia lub do wydania skazującego orzeczenia,
- 2) jeżeli istnieje okoliczność wyłączająca ściganie,
- 3) jeżeli oskarżony uchyla się od postępowania karnego, a zarządzenia, zmierzające do wykrycia jego miejsca pobytu lub sprowadzenia go, pozostały bez skutku.

§ 2. Dochodzenie może być umorzone:

- 1) jeżeli przestępstwo jest małej wagi,
- 2) jeżeli prowadzenie dochodzenia jest niecelowe ze względów ogólnopaństwowych.“

81) dotychczasowy przepis art. 216 oznacza się jako § 1 oraz dodaje się nowy § 2 o brzmieniu:

„§ 2. Dochodzenie umorzone na podstawie art. 213 § 1 pkt 3 może być wznowione również w razie wykrycia w kraju miejsca pobytu oskarżonego.“

82) art. 217 uchyla się.

83) art. 218 otrzymuje brzmienie:

„Art. 218 § 1. Umorzenie dochodzenia w przypadkach, przewidzianych w art. 213 § 2, wymaga zezwolenia Ministra Skarbu.

§ 2. Uprawnienia, przewidziane w art. 213 § 2 pkt 1, Minister Skarbu może przelewać na władze skarbowe I i II instancji.

§ 3. Umorzenie dochodzenia z powodu, określonego w art. 213 § 2 pkt 2, w sprawach, należących do właściwości sądu, wymaga zgody Ministra Sprawiedliwości.“

84) w art. 220 § 3 wyrazy „w trybie przepisów o egzekucji administracyjnej“ zastępuje się wyrazami „w trybie art. 196 § 2“,

85) w art. 224 § 2: w pkt 1 i 2 wyraz „występkach“ zastępuje się wyrazem „przestępstwach“, a pkt 3 skreśla się,

86) w art. 229:

1. dodaje się nowy § 2 o brzmieniu:

„§ 2. Śmierć oskarżonego po złożeniu próśby o dobrowolne poddanie się karze i po wykonaniu warunków, określonych w art. 224, nie stoi na przeszkodzie do wydania postanowienia, wymienionego w § 1.“

2. Dotychczasowe §§ 2 i 3 otrzymują oznaczenie jako §§ 3 i 4,

87) dotychczasowy przepis art. 237 oznacza się jako § 1 oraz dodaje się nowy § 2 o brzmieniu:

„§ 2. Środki zabezpieczające, przewidziane w § 1, mogą być stosowane względem żołnierzy, pełniących czynną służbę wojskową, oraz funkcjonariuszów służby bezpieczeństwa publicznego dopiero po zwolnieniu ich ze służby.“

88) art. 239—240 uchyla się,

89) art. 244 otrzymuje brzmienie:

„Art. 244. Władza odwoławcza nie może:

- 1) zwiększyć oskarżonemu kary, wymierzonej przez I instancję, chyba że przy ponownym rozpatrywaniu sprawy wyszły na jaw nowe okoliczności, mające istotne znaczenie dla wymiaru kary,
- 2) przekroczyć granic odwołania z wyjątkiem przypadków, wskazanych w pkt 1 lub w art. 245.“

90) w art. 250 § 1 dodaje się na końcu zdanie o brzmieniu: „Przepis art. 196 § 2 stosuje się odpowiednio.“

91) w art. 262:

1. dodaje się nowy § 2 o brzmieniu:

„§ 2. Ponadto Minister Skarbu może w wykonaniu nadzoru uchylić każde prawomocne rozstrzygnięcie w całości lub części na korzyść strony, jeżeli utrzymanie w mocy tego rozstrzygnięcia byłoby oczywiście niesprawiedliwe.“

2. dotychczasowy § 2 otrzymuje kolejne oznaczenie jako § 3,

92) art. 268 uchyla się,

93) w art. 272 liczbę „50.000“ zastępuje się liczbą „100.000“,

94) w art. 276 dodaje się § 4 o brzmieniu:

„§ 4. Przepisów §§ 1—3 nie stosuje się do osób, podlegających sądownictwu wojskowemu.“

95) po art. 298 wprowadza się nowy artykuł 298¹ o brzmieniu:

„Art. 298¹. Przepis art. 370 kodeksu postępowania karnego stosuje się odpowiednio również w postępowaniu przed sądem okręgowym.“

Art. 2. Przepisy niniejszej ustawy stosuje się do spraw, wszczętych przed wejściem jej w życie, z następującymi zmianami:

- 1) przy stosowaniu art. 2 kodeksu karnego do występów, popełnionych w okresie od dnia 1 stycznia 1949 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, a zagrożonych w dotychczasowych przepisach grzywną, oznaczoną w wielokrotności opłaty monopolowej lub akcyzy — wysokość tej opłaty lub akcyzy, stanowiącą podstawę wymiaru grzywny, oblicza się według stawek, obowiązujących w dniu 31 grudnia 1948 r.,
- 2) sprawy, należące według dotychczasowych przepisów w pierwszej instancji do właściwości sądów okręgowych, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów procesowych, jeżeli akt oskarżenia wpłynął do sądu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy,
- 3) sprawy, należące według przepisów dotychczasowych w pierwszej instancji do właściwości władz skarbowych II instancji, toczą się do końca według dotychczasowych przepisów procesowych, jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zapadło orzeczenie władzy skarbowej.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej

jednolitego tekstu prawa karnego skarbowego z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów, ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem nowej numeracji działów, rozdziałów, artykułów, paragrafów i punktów.

Art. 4. Wykonanie ustawy porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Obrony Narodowej: *K. Rokossowski*
Marszałek Polski

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*

117

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 5 stycznia 1950 r.

w sprawie wykonania niektórych przepisów prawa probierczego.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 8 ust. 3, art. 10, 11 pkt 1, 2, 3, 4 i 6, art. 12 i 17 dekretu z dnia 11 kwietnia 1947 r. o prawie probierczym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 149) zarządza się w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Handlu Zagranicznego, Zdrowia, Administracji Publicznej i Sprawiedliwości, co następuje:

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o prawie probierczym należy rozumieć dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. o prawie probierczym (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 149).

2. Powołane w rozporządzeniu niniejszym artykuły oznaczają artykuły prawa probierczego.

3. Przez używane w rozporządzeniu niniejszym określenie „przedsiębiorstwo złotnicze“ należy rozumieć przedsiębiorstwa, trudniące się zawodowo wytwarzaniem, przeróbką, naprawianiem lub handlem przedmiotami z metali szlachetnych we wszelkiej postaci.

I. Postępowanie z przedmiotami, przeznaczonymi do obrotu.

Do art. 2.

§ 2. 1. W obrocie mogą być tylko takie wyroby, materiały listkowe i nitkowe oraz półfabrykaty dentystryczne z metali szlachetnych, wytwarzane w kraju lub przywożone z zagranicy, które zostały uprzednio zbadane i ocechowane lub oznaczone przez urzędy probiercze.

2. Materiały listkowe i nitkowe powinny zawierać na plombach lub etykietach oznaczenie firmy wytwórcy i rzeczywistej zawartości metalu szlachetnego, dokonane przez wytwórcę.

Do art. 3 ust. 1 lit. a.

§ 3. 1. Przedmioty, wymienione w art. 3 ust. 1 lit. a) wytwarzane w kraju, powinny posiadać znak imienny wytwórcy. Przedmioty te wytwarzane w kraju lub przywożone z zagranicy mogą ponadto posiadać tylko oznaczenie zawartości metalu szlachetnego, wyrażone w częściach tysięcznych lub karatach (§ 26 ust. 6) wykonane przez wytwórcę.

2. Przedmioty, wymienione w ust. 1, mogą być zgłaszane do urzędu probierczego do zbadania i oznaczenia.

Do art. 3 ust. 1 lit. b—f.

§ 4. 1. Przedmioty, wymienione w art. 3 ust. 1 lit. b—f, z wyjątkiem monet, mogą być na żądanie posiadacza zbadane przez urząd probierczy i — jeżeli odpowiadają postanowieniom przepisów probierczych — ocechowane. Przedmioty takie, nie odpowiadające przepisom probierczym, mogą być oznaczone znakiem kontroli na dowód zwolnienia ich od obowiązku cechowania.

2. Jeżeli względy techniczne lub obawa uszkodzenia przedmiotu, wymienionego w ust. 1, nie pozwala na wybitcie cechy lub znaku kontrolnego wybija się je na plom-